

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Completens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

CXCIX. De confirmatione omnium Privilegiorum Cisterciensibus
concessorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

dem idiomate exarata contra recitationem Officii S. Greg. VII.

Dat. 17. Janu. 1729. An. 5.

DECRETUM

Sacra Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium a Sanctissimo D. N. BENEDICTO PAPA XIII., Sanctaque Sede Apostolica ad Indicem Librorum, eorumdemque prohibitionem, expurgationem, & permissionem in univ[er]sa Republica Christiana specialiter deputatorum ubique publicandum.

Decretum prædictum Sacrae Congregationis Indicis, quo prædictus Liber prohibitus fuit.

§. 1. SACRÆ Indicis Congregationis Decreto damnatus, & prohibitus fuit ubique, & quocunque Idiomate impressus, imprimendus Liber cui titulus: *Historia delle Guerre avvenute in Europa, e particolarmente in Italia per la successione alla Monarchia delle Spagne dall' anno 1696. all' anno 1725. scritta dal Conte, e Marchese Francesco Maria Ottieri Accademico della Crusca, Roma MDCCXXVIII.* tanquam continens expressiones offensivas, & injurias Principibus, necnon aliquibus Nationibus, atque Viris Sanguine, Dignitate, ac Principum Ministeriis conspicuis, & narrationes rerum minime subsistentium. Nemo itaque quocunque gradus, & conditionis prædictum Librum in posterum, vel imprimat, vel legat, vel retineat. Si quis interim habuerit, Inquisitoribus, seu Locorum Ordinariis a præsentis Decreti notitia tradat sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Approbatio relati Decreti.

§. 2. Quibus per me infra scriptum Secretarium Sanctissimo D. N. BENEDICTO XIII. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacrae Congregationis approbavit, & executioni mandari jussit. In quorum fidem manu, & sigillo Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis De Via supradictæ Sacrae Congregationis Præfati præfens Decretum signatum, & munitum.

Roma in Palatio Apostolico Vaticano die XVII. Januarii MDCCXXXIX.

CXCVIII.

Conceditur Indulgentia Plenaria visitantibus die 11. Februarii aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Servorum B. M. V. ubicunque existent.

Alia Indulgentia iisdem Ecclesiis concessa fuerunt a Clem. XI. Const. ed. 1704. Jun. 11. P. 4. pro tertia Dominica Septembris.

Dat. 19. Janu. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univ[er]sis Christianis Fidelibus presentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio præfate Indulgentiæ plenariæ ad septennium tantum.

§. 1. AD augen. Fidelium Religionem, & Animarum salutem Cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis vere pœnitentibus, & confessis, ac Sac. Communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ubicunque existent. die undecima mensis Februarii a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus ad septennium tantum valituris.

§. 2. Volumus autem, ut si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur,

aut sponte oblatum recipiatur, præsentibus nullæ sint, utque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem profusus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsi præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXXIX, Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Confirmantur Privilegia omnia Sacro Ordini Cisterciensis adhuc concessa.

Similis confirmatio facta fuit a Sixto V. Const. ed. 1586. Maji 17. P. 2. qua hic inseritur, & confirmatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolicæ Dignitatis fastigio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, Privilegia, gratias, & Indulta Religiosis Ordinibus, quos tanquam fertilia Agri Dominici cultorum plantaria Sapiens Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Pietas instituit, ac sinceræ Apostolicæ dilectionis prosequimur affectu, provide concessa, ut firma semper, & illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter roboramus.

§. 1. Nuper siquidem pro parte dilecti filii Andochii Pernot Abbatis Generalis totius Ordinis Cisterciensis Nobis expositum fuit, quod idem Sacer, & inclytus Ordo a S. Roberto primo illius Abbate fundatus, & abinde mirifice propagatus, atque a D. Bernardo Ecclesiæ Doctorè Mellifluo illustratus, ita Alumnorum suorum Sanctimonia præfulsit, omnigenæ virtutis floribus vernavit, ac uberrimis redundavit fructibus, ut illius Odor, sicut agri pleni suavitas, cui Dominus benedixit, totam repleverit Ecclesiam, & veluti fons Hortorum irriguus, cæteros Religiosos Ordines fecundaverit, unde Deo, & hominibus acceptus multis Privilegiis, & Indultis nedum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, verum etiam ab Imperatoribus, Regibusque, & aliis sublimibus Principalibus, quo Ordo prædictus, illiusque Monachi liberius divigiis Officiis vacare, & adversus quoscunque ausus, ac noxios incurfus sese tueri possent, muniti, ac donari promeruerit, quæ novissime a fel. rec. Sixto Papa V. Prædecessore nostro confirmata, ac innovata fuerunt per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 17. Maji 1586. expeditas literas tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Sixtus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Pontifex Romanus primarias Christi Dei, & Domini Nostri in terris gerens vices, sicut totius Dominici gregis pascendi curam, & onus sustinere dignoscitur, ita in eos quos gravis laborare, & suo præcipuo auxilio indigere perspexerint, propensius, & favorabilius incumbere debet; cum primis vero Religiosorum Monachorum, qui mundanis abjectis illecebris in Spiritu humilitatis Altissimo famulantur, paternam curam gerere, nutantemque illorum statum (quantum ex alto conceditur) celeri, ac salubri munimine fulcire. Sane sicut pro parte dilecti Filii Edmundi a Cruce Abbatis Monasterii Cistercii Cabilonensis Diocesis totius Ordinis Cisterciensis Generalis, necnon dicti Ordinis Capituli Generalis Nobis fuit expositum, quod Cistercium Monachorum Ordo a Divo Roberto institutus, & a Divo Bernardo illustratus, cæterisque coram Successoribus propagatus,

Fides habenda transumptis.

CXCIX.

Dat. 27. Janu. 1729. An. 5.

Exordium.

Ordo Cisterciensis pluribus privilegiis tum a Romanis Pontificibus, tum ab aliis Principibus ornatus existit.

Constitutio Sixti V. qua privilegia prædicta confirmata, & innovata fuerit.

multorum Virorum Sanctimonia præcellens, tam a Prædecessoribus Nostri Romanis Pontificibus, quam etiam ab Imperatoribus, Regibus, Ducibus, & aliis Principibus tot, & tantis Privilegiis, gratis, & favoribus meruit decorari, ut nullo quovis temerario ausu, nullaque temporis diuturnitate, Privilegia, exemptiones, gratias hujusmodi a quoquam violari, aut modo aliquo infringi posse viderentur: Sed tamen ea est quorundam hominum impobitas, talisque rerum humanarum conditio, ut nisi sæpius eadem iterentur, & legum pœnis fulciantur, hujusmodi hominum audacia, & temporum injuria optimæ leges, & Privilegia conculcentur; quo factum est, ut quemadmodum eadem expositio subjungebat, multi piæ mem. Prædecessores nostri, præcipue vero Paschalis II. Calixtus etiam II. Eugenius III. Alexander III. Lucius similiter III. Honorius etiam III. Gregorius IX. Innocentius IV. Alexander etiam IV., Urbanus IV., Clemens IV. Gregorius X. Nicolaus IV. Bonifacius VIII., Clemens V. Joannes XXII. Benedictus XII. Clemens VI., Urbanus V. Joannes XXIII., Martinus V. Eugenius IV. Nicolaus V. Calixtus III. Pius II., Sixtus IV., Innocentius VIII. Leo X. Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Romani Pontifices, Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, & alias gratias Monasterio, seu Abbatie Cistercii, necnon Firgatis, Pontigniaci, Claravallis, & Morimundi Cabilonenfis, Autisiodorensis, & Ligonensis respectively Diocesum quatuor ipsius Monasterii Cistercii Filiabus appellatis, totique Ordini Cisterciensi, & Capitulo Generali ejusdem concesserit, & indulsit.

Enarrantur privilegia quædam peculiaris dicto Ordini a quibusdam Pontificibus concessa.

§. 3. Inter cætera vero Gregorius IX. ne ullus Episcopus, aut quælibet alia Persona cujuscumque dignitatis, & præeminentiæ existat, regularem electionem Abbatum ipsius Ordinis impedire, aut in ea se quomodolibet ingerere; Innocentius IV. eisdem Episcopis, ne Monachos, & Abbates Religionis ejusdem, etiam ratione cujuscumque delicti (causa fidei dumtaxat excepta) ad sua iudicia, & Tribunalia trahere; Sixtus IV. Commendatarius Monachorum numeri taxationem, & Novitiorum receptionem, & benedictionem in Monasteriis commendatis prohibuit, atque ejus rei curam penes Abbates, aliosque Ordinis Superiores remanere voluit; Innocentius VIII. ne quisquam ex Abbatibus, & Monachis ipsius Ordinis in habitu, & vivendi ritu longo usu passim recepto se ab aliis difformare præsumerent: Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Commendatarius eisdem, eorumque Ministris, cæterisque Personis Sæcularibus quovis titulo ipsius Ordinis Monasteriorum fructus, atque proventus, percipientibus, ne Templâ, & alia loca Regularia, & ad Monachorum usum destinata Abbatiarum hujusmodi, & Monasteriorum quomodolibet occuparent, aut profanarent, neve in illis Mulieres, cujuscumque conditionis introducerent, nec sese in bonis per Monachos pro tempore decedentes relicti, illorumve spoliis quomodolibet intromitterent, aut bona ipsa sibi appropriarent, respectively statuerunt, mandarunt, & districtius præcipiendo veterant, ac etiam alii Romani Pontifices Prædecessores nostri alias, & aliter in favorem Ordinis ejusdem statuerunt, ordinarunt, concesserunt, indulsent, prohibuerunt, & inhibuerunt, prout in singulis tam prædictorum, quam aliorum quorumcumque Prædecessorum nostrorum litteris sub quacumque forma, & data respectively (quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis) expeditis, & emanatis latius dicitur contineri.

§. 4. Quare ipsius Ordinis Cisterciensis afflicto Statui paterno affectu, & ex Pastoralis offi-

cii Nobis ex alto injuncti munere providere volentes, Motu proprio, non ad Abbatis Cistercii ipsius Ordinis Generalis, nec alterius cujuscumque pro eo, sive toto Ordine ipso Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera, & spontanea voluntate, & certa Scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, prædicta omnia, & singula Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, Indulgentias, conservatorias, facultates, indulta, & alias gratias Cistercii, & quatuor filiarum nuncupatorum prædictis Monasteriis, & Ordini Universo, ejusque Capitulo Generali, Diffinitoribus, & aliis Superioribus quibuscumque per prædictos, & alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, & innovata, concessasque, & innovatas, præsertim vero ipsas litteras Gregorii IX. Sixti IV. Innocentii VIII., Pii IV. Pii V., Gregorii XIII., per quarum ausu temerario, contemptam a multis observationem ejusdem Ordinis convellitur immunitas, Regularis status periclitatur, uniformitas decoloratur, confirmamus, roboramus, & approbamus, illisque omnibus, & singulis perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & de novo, (quatenus opus sit) concedimus, vetamus, prohibemus, & inhibemus, ac etiam solemnitatum, etiam substantialium, & quoscumque alios defectus, si qui in singulis Privilegiis, indultis, & litteris Apostolicis prædictis, vel aliis quibuscumque quomodolibet intervernerint, motu, & scientia similibus eodem præsentium tenore supplemus.

§. 5. Decernentes omnia, & singula in ipsis Privilegiis, & indultis, ac præsentibus nostris contenta, & comprehensa, quatenus sint in usu, & Sacris Canonibus, & præcipue vero Concilii Tridentini decretis non adversentur, perpetuo valida, & efficacia, ac firma, & stabilia fore, & esse, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos tangunt, seu tangere poterunt quomodolibet in futurum inviolabiliter observari debere, ac præsentibus nostras etiam ex quavis causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, & alias quomodolibet infringi, vel retractari nullatenus unquam posse, sed eas semper perpetuo valere, & tenere, ac viribus subsistere, necnon eis quos, vel quorum favorem concernunt, & concernent, omnino suffragari. Sicque per quoscumque Judices, etiam Causarum Sacri nostri Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Legatos de Latere, & quacumque potestate, & dignitate fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quocirca omnibus nostris, & dictæ Sedis Legatis, & Nuntiis ubicumque existentibus, ac quorumcumque locorum Ordinariis, necnon Ordinibus prædicti Conservatoribus, ac dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Curie Causarum Camerae Apostolicæ generali Auditori, ipsorumque singulis, per Apostolica scripta mandamus, quatenus præsentibus, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Patris Generalis, Abbatum, Procuratoris Generalis, Vicariorum, Visitationum, & aliorum præfatorum, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, ipsisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarios, Visitatores, & alios prædictos confirmatione, approbatione, adjectione, sup-

Confirmatio prædictorum privilegiorum per Sixtum V. ut diximus.

Clausula.

pletione,

pletione, concessione, statuto, ordinatione, innovatione, præcepto, interdico, revocatione, abolitione, ac sui generalis voluntatis mandatis, Decretis nostris, aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere, ac presentes literas ab omnibus, quos illæ concernunt, inviolabiliter, & inconcusse observari, non permittentes Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarios, Visitatores, Superiores, ac alios prædictos desuper contra literarum earumdem, præsentiumque tenorem quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet, & rebelles per prædictas, ac alias Sententias, censuras, & penas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (appellatione postposita) compefcendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & penas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, & sanctæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus diæsis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, declarationibus, inhibitionibus, & decretis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Legatis, Nunciis, & Ordinariis prædictis, ac aliis quibusvis Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, etiam Consistorialiter, aut alias quomodolibet concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum veriores tenores, formas, datas, & decreta in eis apposta, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus, necnon omnibus illis, quæ in Litteris Pii IV., Pii V., & Gregorii XIII., ac aliorum Prædecessorum prædictorum expressum fuit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter, vel diversim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Cæterum quia difficile foret easdem præsentibus ad diversa loca, Provincialique circumferre, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod illarum Transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus publici Notarii subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis, aut alicujus ex aliis Superioribus Ordinis hujusmodi munitis, plena, & indubia, ac ea prorsus fides ubique, etiam in Judicio adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Maji MDLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat idem Andochius Abbas Generalis experientia ipsa edoctus, eam esse rerum humana-

rum vicissitudinem, ut optima etiam leges, & privilegia facile hominum, temporumve injuria infringantur, atque sensim labefactentur, nisi novis prædictis sapius fulciantur, præmissa, quo firmiter subsistant, serventurque exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ robore constabili plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui prædictum Ordinem Cisterciensem præclaris in Ecclesia Dei meritorum decoribus, ac laudem præconis eximie, ac longe, lateque fulgentem in visceribus paternæ gerimus charitatis, ipsius Andochii Abbatis Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & penis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præsertim Sixti V. Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, necnon Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, indulta, & alias gratias universo Ordini præfato, ejusque Monasteriis, Capitulo Generali, Definitoribus, Superioribus, Monachis, & Personis quibuscumque per memoratos, & alios quoslibet Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, & innovata (quatenus tamen non fuerint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, & alias juxta easdem Sixti V. Prædecessoris literas) tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adficimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenierint, supplemus, necnon, quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus harum serie innovamus, seu de novo concedimus, & indulgemus.

§. 7. Decernentes pariter easdem præsentibus literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, argui, vel impugnari nullatenus posse: Sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quancumque spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales etiam de latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosque quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis, quæ in præsertim Sixti V. Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus quoque, ut præsentium literarum Transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Abbatis Generalis, alteriusve ex Superioribus Ordinis hujusmodi muni-

Confirmatio
relate Con-
stitutionis
Sixti V., om-
niumque pri-
vilegorum
præfato Or-
dini Cister-
ciensium
concessoria.

Clausula
cum deroga-
toris.

tis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsi adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Januarii MDCCLXXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CC.

Mandatur publicari Decretum Canonizationis B. Joannis Nepomuceni.

Alia hujus Const. ed. 1726. Dec. 31. P. 3. publicata fuit Canonizatio B. Stanislai Kotska.

Dat. 16. Feb. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Decretum Pragen. Canonizationis B. Joannis Nepomuceni Canonici Ecclesiæ Metropolitanæ Pragæ.

Referretur Decretum prædictum.

§. 1. **C**um a Sanctissimo D.N. Benedicto XIII. die XI. Januarii Anni currentis 1729. coacta coram se fuerit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum, in eaque per Reverendissimum D. Cardinalem de Althan Ponentem, seu Relatorem proposita Causa Pragen. Canonizationis B. Joannis Nepomuceni Ecclesiæ Metropolitanæ Pragæ Canonici super Dubio - An, & de quibus *Miraculis constat in casu, & ad effectum de quo agitur* - Sanctitas vero sua auditis tunc votis DD. Consultorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium, post fusas ad Deum preces die 18. ejusdem Mensis Cathedræ Romanæ Divi Petri Sacra, ex propositis Miraculis, sequentia approbaverit, nimirum primum, *Perennis Incorruptionis Linguae Beati Joannis in secundo genere, secundum in actu recognitionis ejusdem Linguae coram Prageni Archiepiscopo, aliisque Judicibus a Sede Apostolica Delegatis, pluribusque de Clero, & Populo Nobilibusque Viris patratum videlicet, Repentinæ intumescentiæ, & mutationis coloris prædictæ lingue, item in secundo genere: Quartum, Instantaneæ sanationis Annæ Teresiæ Cretin a paralyti in brachio sinistro in tertio genere; Et Sextum, præservationis a submersione Kosaliæ Hodanchiana, quæ in Flumen deciderat; similiter in tertio genere:*

Miracula in prima Congregatione Sacrorum Rituum approbata.

Conficitur in altera Congregatione Decretum pro Canonizatione.

§. 2. Tandem ad instantiam R. P. D. Joannis Rodulphi Sporck Episcopi Adratenfis electi, Canonici Metropolitanæ Pragæ, & Postulatoris habita fuit die 15. Februarii ejusdem Anni coram prædicto Sanctissimo Domino Nostro alia Congregatio Generalis eorumdem Sacrorum Rituum; Propositoque per memoratum Reverendissimum Dominum Cardinalem ab Althan; altero, quod supererat in eadem Causa, Dubio - An scilicet, *stante approbatione quatuor Miraculorum tuto quodcumque procedi possit ad solemnem Canonizationem ipsius Beati, in casu &c.* Omnibusque unanimi sententia Affirmative respondentibus, idem Sanctissimus Dominus Noster accitis postmodum coram se R. P. D. Carolo Alberto Cavalchino Archiepiscopo Philippen. Fidei Promotore, & me infra scripto Sacræ Congregationis Secretario, præsens Canonizationis B. Joannis Nepomuceni quodcumque faciendæ Decretum expediri, & publicari mandavit die XVI. ejusdem Mensis Febr., & Anni MDCCLXXXIX.

CCI.

Mandatur peculiari Chirographo erectio Collegii Cerafoli Nationis Bergomen., ejusque unio Collegio Urbis Nobilium vulgo Nazareno.

Alia hujus Const. ed. 1728. Jun. 26. P. 5. quædam Capitalia applicata fuere Seminario Civitatis Plebis, & Clem. XII. Const. ed. 1731. Nov. 6. P. 2. confirmantur nonnulla Statuta pro bono regimine quorundam Seminariorum Hispaniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

§. 1. **M**onsignor Francesco Maria Pitoni Vescovo d'Imeria nostro Uditore. Ci è stato rappresentato per parte del Conte Girolamo Cerafola di Bergamo, che il fu Flaminio Cerafola nel di lui Testamento rogato per gli Attri del Salvetti Notaro di questa nostra Città li 10. Novembre 1640. istituì sopra tutti i suoi Beni, che possedeva in Roma, una perpetua Primogenitura, e Fideicommissò a favore del fu Girolamo Cerafola Seniore, e de' di lui Descendenti si maschi, che femmine in infinito con ordine di Primogenitura, col peso però che de' frutti di detti suoi Beni si doveessero investire ogn'anno scudi 300., e sempre moltiplicarsi per fino a tanto che con questi si fosse costituito un Capitale sufficiente per l'erezione, e mantenimento perpetuo di un Collegio in questa stessa Città, quale dovesse chiamarsi il Collegio Cerafola, capace di sei Alunni Bergamaschi sotto la direzione di un Rettore, e d'un Pedante nella maniera, e forma, e coll'istessi ordini, regole, e statuti, co' quali si trovava già di quel tempo eretto il Collegio Mattei. E perchè il detto Girolamo Cerafola suo primo Erede istituito si trovava fuori di Roma, e che perciò non poteva assistere all' adempimento di questa sua volontà, nominò, e dichiarò suoi Esecutori Testamentarij, ed Amministratori perpetui di detta sua Eredità li Guardiani pro tempore della Compagnia de' SS. Bartolomeo, & Alessandro della Nazione Bergamasca, incaricando a questi il peso di fare detto Investimento, e moltiplico, e di adempire con ogni possibile sollecitudine l'Erezione di detto Collegio; Et affinché questi non ricusassero tale Amministrazione lasciò alla stessa Compagnia un Legato di scudi 100. annui da detrarsi, e ritenersi prima d'ogn'altra cosa dalli frutti delli stessi Beni Primogeniali, col solo peso in perpetuo d'una Messa quotidiana, e d'un Anniversario, dando insieme alli stessi Guardiani la facoltà di nominare li sei Alunni, seguita che fosse l'Erezione di detto Collegio, unitamente col total governo del medesimo, e sostituendo in oltre detto Collegio alla successione dell'intera Eredità in caso di mancanza delle linee masculine, e femminine dell'Erede istituito.

§. 2. E che fin dell' anno 1641. li predetti Guardiani Esecutori Testamentarij entrarono in possesso dell' Amministrazione di tutti i Beni di detta Primogenitura, e da detto tempo fin' all'anno 1708., dopo il decorso d'anni 68., non poterono gl'Eredi istituiti, e sostituiti godere verun frutto di detta Primogenitura, poichè l'Entrate di esse amministrate da' detti Esecutori Testamentarij con poca diligenza, ed economia appena erano sufficienti alla soddisfazione del Legato, ed adempimento del moltiplico, ed altri pesi, e Legati Pii ordinati dal Testatore; E che dopo la morte del suddetto Girolamo Cerafola Seniore primo Erede istituito portatosi a Roma il Conte Gerardo Cerafola di lui Figlio, Padre di esso supplicante l'anno 1662., e nuovamente l'anno 1704., bramando godere una volta qualche beneficio di detta Primogenitura, intendò giudizio contro detti Guardiani Esecutori Testamentarij, per l'immissione al possesso de' Beni di detta Primogenitura, ed alla totale amministrazione di essi, attesa la sua actual permanenza in Roma, e dopo una lunga, e dispendiosa lite sostenuta nel Tribunale della nostra Rota, gli riuscì ottenere con due sentenze conformi l'immissione al possesso de' Capitali spettanti alla Primogenitura, impugnatali pertinacemente da' detti Guardiani, quali poi rinunciarono alla lite, con restare a loro peso la continuazione del Moltipli-

Dat. 18. Feb. 1729. An. 5.

Dirigitur Chirographum Auditori ejusdem Pontificis. Jam inde ab anno 1640. Flaminio Cerafola testamento legavit, ut ex fructibus suorum bonorum quædam investirentur in multiplicum, donec ex eo Collegium prædictum erigi posset.

Ad quæ executioni mandanda exequutores testamentarios designavit.

Verum rebus negliger ab executoribus administratis variæ ortæ sunt lites, eis ab hæredibus substitutis intentatæ.